

treball

NÚM. 177 · DESEMBRE 2008 · PREU: 1,05€

LA REVISTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

Publicació fundada el 1936 com a òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

JOAN SAURA: TINDREU MÉS PRESIDENT

APROVAT AMB UN 92,37% DE VOTS FAVORABLES EL BALANÇ DE GESTIÓ

El president d'ICV, Joan Saura, va presentar el seu balanç del període 2004-2008 davant el plenari de l'Assemblea, amb més de 900 adherits i adherides. El discurs de Saura, que va inaugurar la 9a Assemblea Nacional, va tenir lloc el primer dia, el divendres 21 de novembre.

Saura va explicar que durant aquests quatre anys, a Catalunya l'espai ecosocialista, del que molts dubtaven de la seva viabilitat en la seva creació, s'ha consolidat i és una opció política creïble i de futur. També va recordar el creixement de l'organització, amb més adherits i adherides que mai. "S'ha incrementat en un 50% el nombre de companys i companyes, tenim gairebé 500 regidors, governem en molts ajuntaments i a la Generalitat, tenim una influència que mai havíem tingut", va afirmar Saura.

Al llarg de la seva intervenció, el president d'ICV va reiterar la importància que té un govern d'esquerres a Catalunya perquè "la composició del govern català és ara una excepcionalitat a Europa, en el qual ICV ha fet una aportació específica pel que hem fet i pel que no hem deixat fer". Per Saura, "ha valgut i val la pena apostar per un govern d'esquerres per transformar la societat. Es nota que nosaltres estem en aquest govern on contribuïm amb la nostra aportació d'esquerres". El president d'ICV, no obstant, va advertir que tot i que aquest govern "té el suport de la gent" continuarà rebent pressions perquè s'imposi una sociovergència. Saura va parlar també de la necessitat de fer menció dels aspectes positius desenvolupats per ICV al govern: "Necessitem explicar allò que hem fet de bo, sense amagar allò que no estem fent bé". En aquesta línia, Saura va posar com a exemple la gestió realitzada entorn al problema de la sequera: "Catalunya és la regió que aplica la política de l'aigua més avançada", i va recordar la posada en funcionament de la dessalinitzadora d'El Prat, el pròxim mes de maig, que solucionarà definitivament els problemes d'abastament d'aigua a Barcelona i a l'àrea metropolitana. En conclusió, de les dificultats que comporta la presència al govern, Saura va afirmar que "estar al govern no és un problema, però porta problemes. Estar a l'oposició sí que és un problema però tens pocs problemes".

Joan Saura va referir-se també a la necessitat que el Govern d'Entesa reformuli el seu pacte de cara a reforçar encara més el govern català i a poder trobar respostes d'esquerres a l'actual conjuntura econòmica i situació política, bastant diferent que al 2006 quan es va signar l'actual acord. El president d'ICV va afirmar que "necessitem una revisió de l'acord del Govern d'Entesa, no per qüestionar-lo, sinó per ser fidels a l'esperit de l'acord. L'esperit de l'acord del Govern d'Entesa era donar resposta als problemes reals que tenia Catalunya el 2006. Avui Catalunya encara té bona part dels problemes que tenia el 2006, però sobretot té nous problemes. Per tant ens adreçarem al PSC i a ERC perquè en aquests dos anys que queden de legislatura fem una revisió del pacte de govern per poder donar les millors respostes al que són avui els problemes de la ciutadania". Va recordar, també que és important revisar els acords fent un especial esment a la necessitat de lluitar pel desplegament de la llei de dependència i a "la necessitat de revisar els nostres acords per donar més importància a l'objectiu de pobresa zero".

Saura va reivindicar el paper d'ICV com a partit que està al costat dels treballadors i de les treballadores en el context de crisi actual i ha assegurat que aquesta revisió del Pacte d'Entesa haurà de concretar com s'afronta a Catalunya la crisi econòmica. "No som neutrals davant la crisi del capital i la crisi econòmica", de la que Saura va culpar el model neoliberal. Va apostar per un "nou ordre econòmic mundial, solidari en les accions, multilateral en les decisions i que sigui transparent".

En parlar de la crisi, Saura es va referir al cas de l'ERO de Nissan i davant del representant sindical de CCOO de la multinacional, Javier Pacheco, que havia intervingut davant l'Assemblea minuts abans, va assegurar que ICV "està al costat dels treballadors i de les treballadores" i que estan i estaran en contra de l'expedient de regulació de la companyia japonesa "hem dit ja que no a aquest ERO dintre i fora del govern i avui diem solemnement no a aquest ERO dins d'aquesta Assemblea".

Joan Saura va presentar el balanç de gestió del període 2004-2008

Foto: Jordi Barreras

Joan Saura:

“Necessitem una revisió de l'acord del Govern d'Entesa, no per qüestionar-lo, sinó per ser-ne fidels al seu esperit davant d'una situació de greu crisi econòmica”.

“Volem un nou sistema i un nou ordre financer internacional perquè la crisi també és una oportunitat per desenvolupar polítiques d'esquerres”.

“Estar al govern no és un problema, però porta problemes. Estar a l'oposició sí que és un problema, però tens pocs problemes”.

“Hem incrementat en un 50% els companys i companyes, tenim gairebé 500 regidors, governem en molts ajuntaments i a la Generalitat”.

Saura també va reivindicar les polítiques mediamientals "que són una oportunitat per sortir de la crisi" i en aquest sentit va assegurar que "cal un horitzó verd, amb polítiques de reciclatge, d'habitatge sostenible. Volem un nou sistema i un nou ordre financer internacional perquè la crisi també és una oportunitat per desenvolupar polítiques d'esquerres".

El president d'ICV va referir-se també a la descapitalització que el partit ha tingut, donat que alguns càrrecs d'ICV van canviar les seves responsabilitats al partit per assolir responsabilitats de govern. "No ha funcionat com cal la relació entre el partit i el govern. Però fonamentalment crec que hem tingut un problema fruit que una part important dels dirigents d'ICV han anat a tasques de govern. Em refereixo, perquè s'entengui, als dirigents del carrer Ciutat. Hem hagut de cobrir moltes responsabilitats de govern i s'ha generat un cert buit de direcció política en el si d'ICV. Jo això ho qualifico com a crisi de creixement", va afirmar Saura. Com a resposta a aquesta situació va anunciar que la persona que proposaria com a vicepresident i secretari d'Organització, Lluís Moreno, no tindria responsabilitats de gestió més enllà d'ICV. En aquest sentit, va afirmar que reforçar el partit era un dels principals reptes de futur i per això seran necessàries més persones dedicades exclusivament a les tasques de partit. Alhora va anunciar que Joan Boada seria el responsable de la relació entre govern i partit.

En resposta a les intervencions de les diferents delegacions territorials que reclamaven una major implicació diària del president en les tasques d'ICV, Saura va assegurar que s'acostarà més a les tasques pròpies com a president d'ICV, i va afirmar: "M'heu demanat més president i us asseguro que tindreu més president". Tot i admetre que la Conselleria d'Interior ha absorbit part del seu paper com a president del partit, Saura va posar especial èmfasi en la tasca realitzada per la Conselleria, que ha considerat molt positiva. D'aquesta manera, el president de la formació donava per acabat el debat suscitat entorn a l'acceptació de la gestió de la seguretat, i centrava l'atenció ens els bons resultats obtinguts fins ara.

En conclusió, Saura va assegurar que el balanç d'aquests quatre anys ha estat "positiu". La votació de l'informe de gestió, que es va portar a terme el dissabte després de sentir les intervencions de les delegacions i de la cloenda de Joan Saura, va ratificar aquesta conclusió i va mostrar un grau d'acord molt elevat pel conjunt de la militància, donat que un 92,37% va votar-hi a favor, i únicament dues persones van votar-hi en contra.

L'ASSEMBLEA DEFINEIX L'ESTRATÈGIA POLÍTICA D'ICV

La tarda del dissabte 22 de novembre les comissions van debatre el document d'estratègia d'ICV que tenia com a objectiu fonamental el relançament del nostre projecte.

L'estructura de l'informe partia de l'anàlisi d'allò més immediat i més proper, la situació de crisi i la definició dels objectius d'ICV en el darrer tram de la legislatura del Govern d'Entesa. En segon lloc el document parlava de com ens relacionem amb la societat, de ciutadania i del partit.

En quant a la participació d'ICV al Govern, cal destacar que l'Assemblea, tant a través de l'informe de gestió com del document d'estratègia finalment aprovat, va valorar positivament el balanç d'aquest dos anys de Govern d'Entesa. El document aprovat també remarca la necessitat de marcar més perfil propi en el Govern i el compromís de rebutjar aquelles polítiques contràries al model social i econòmic defensat per Iniciativa, sobretot en les polítiques d'infraestructures i mediambientals. Quant a la gestió del Departament d'Interior, es va destacar la gestió d'ICV al davant del departament, en democratitzar les polítiques públiques de seguretat, tot i que es va reconèixer que la seva gestió també comporta riscos.

El document d'estratègia va ser aprovat amb el 96,83% dels vots. El document va rebre 1.061 esmenes, de les quals la majoria van ser acceptades o pactades amb la ponència.

La 9a Assemblea Nacional també es va ratificar en "l'obligatorietat d'obrir processos interns de consulta previs sobre les principals decisions sobre aliances i govern." Tant el document com els debats van abordar la política d'aliances d'ICV; en aquest cas, es va assolir un important grau de consens pel conjunt dels delegats i delegades de l'Assemblea. Així doncs, es va acabar concretant el posicionament quant a política d'aliances a nivell nacional de la següent manera: "ICV no és ni serà al Govern a qualsevol preu. ICV només participa i participarà en un Govern si és un Govern format per forces polítiques d'esquerres i està basat en un programa d'esquerres. Si que és deure per ICV barrar el pas a la dreta i esmerçar tots els esforços per aconseguir majories d'esquerres i amb programes d'esquerres."

Un dels missatges que Iniciativa volia llançar a la societat era el seu posicionament davant la crisi com a força d'esquerres transformadora, això va fer que el lema de l'Assemblea fos "El neoliberalisme és la crisi". Quant al debat d'idees, donat que la situació ha variat molt des de la redacció del document abans de l'estiu, la redacció del text original en aquest aspecte va haver de ser substituïda de forma gairebé íntegra. En bona part, això va fer que l'apartat rebés més de 300 esmenes i, en conseqüència, la ponència va realitzar una esmena transaccional que incloïa bona part de les aportacions i reflexions de les diferents delegacions. Les propostes en línies generals van adreçades a què la crisi no la paguin els treballadors i les treballadores, a incrementar la redistribució de riquesa de l'actual sistema econòmic i a buscar les solucions als problemes estructurals i profunds del model productiu espanyol, amb una aposta per la modernització ecològica i la inversió en coneixement.

Una altra qüestió d'especial rellevància va ser l'adopció de compromisos concrets quant a la feminització d'ICV, ja que un altre dels missatges que es volien llançar tant a la militància com a la societat era el compromís d'ICV amb les dones i amb la igualtat de gènere". També es van aprovar un seguit de mesures per desenvolupar tant com a partit com des de les institucions l'avenç cap a la igualtat de gènere.

Un altre aspecte destacat de discussió, pensant també en la proximitat de les eleccions al Parlament de la UE, va ser l'apartat construcció europea. Es va definir l'Europeisme crític com una de les claus identitàries d'ICV, això sí, definint clarament l'aposta de futur que suposa la UE, sobretot com a resposta a molts dels problemes globals als quals sovint els estats no poden enfrontar-s'hi per separat. En aquest sentit, també es va reafirmar el caràcter alterglobalitzador d'ICV, i es va concretar el posicionament respecte a la refundació del sistema d'institucions econòmiques i polítiques internacional afirmant que "des d'ICV reivindicuem l'establiment d'un nou sistema de seguretat internacional clar i eficaç sota el paraigua de Nacions Unides, que posi la seguretat de les persones per davant d'altres consideracions, superant l'estructura obsoleta de l'ONU. Ha de ser avui una prioritat per a tots aquells països que creguin en el Dret Internacional i en unes relacions internacionals justes".

Cal destacar que finalment cap esmena d'aquest document va ser sotmesa a votació en plenari, donat que la ponència del document va consensuar les propostes de les diferents delegacions amb l'objectiu d'arribar a un acord quant a la redacció definitiva del document. Finalment el document va ser aprovat per un 96,86% de vots favorables i un 3,13% d'abstencions.

EDITORIAL

MARQUEM L'AGENDA POLÍTICA

El mes de desembre passat bona part de l'activitat política catalana va estar marcada per les bosses de plàstic. L'esmena presentada pel grup parlamentari d'ICV-EUiA amb l'objectiu de limitar la distribució gratuïta de les bosses de plàstic d'un sol ús va provocar un important ressò mediàtic i un encès debat polític.

A Catalunya es consumeixen 14 milions de bosses de plàstic d'un sol ús cada setmana, el que suposa aproximadament el 2% (prop de 86.000 tones) dels residus municipals que es produeixen cada any a Catalunya.

El plàstic utilitzat per fabricar aquest producte que té una vida útil de 15 minuts, és de baixa qualitat, per tant difícilment reciclable, i triga aproximadament 150 anys a descompondre's ja que no és biodegradable. Alhora es calcula que la producció a l'Estat de bosses de plàstic implica la generació de 441.000 tones de CO₂ a l'any, contribuint al canvi climàtic.

Aquest fet concret és un exemple del que suposa impulsar propostes que contribueixin a la modernització ecològica de Catalunya, en lligar la lluita local per avançar cap a un model eficaç de gestió de residus basat en la reducció i en el reciclatge, amb la lluita a nivell global contra el canvi climàtic.

La iniciativa ha posat damunt de la taula la capacitat que té ICV com a força política a través de propostes de transformació, de situar-se en el centre del debat polític i marcar l'agenda política del país, tal com reclamen els documents aprovats en la darrera Assemblea Nacional.

Aquest impuls de mesures de transformació real del país és una de les nostres prioritats en aquests propers dos anys tot i ser conscients de les dificultats que tenim i tindrem per fer avançar les nostres propostes, fruit d'alguns interessos econòmics i polítics del país, que segueixen veient la construcció d'un país modern i sostenible, no com una oportunitat per sortir enfortits de la crisi econòmica sinó com un entrebanc per als seus propis beneficis econòmics.

Malgrat aquestes dificultats, l'acord final aconseguit al Parlament suposarà en 6 mesos l'aprovació d'un nou mètode que substitueixi la distribució gratuïta de bosses de plàstic per un altre sistema. Per tant a partir del mes de juliol, fruit del treball de la comissió creada, les bosses de plàstic no es podran distribuir com ara. Així doncs l'única fórmula possible serà, com a mínim, diferenciar-ne el cost -com ha proposat ICV- o fins i tot ampliar-lo a taxes o altres desincentius més contundents.

Foto: Jordi Barreras

treball

ANY 17 - NÚM. 177 - DESEMBRE 2008

DIRECTOR: David Cid

REDACCIÓ: Jesús Hernández

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enrique Esteve

FOTOS: M. J. Mora i Enrique Esteve

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Marc Carrillo, Joan Saura, Lola Badenes, Jordi Merino, Cesc Niubó i Àngel Pagès

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

AVANÇANT CAP A UNA ORGANITZACIÓ MÉS FORTA I MÉS DEMOCRÀTICA

L'objectiu central del document d'organització ha estat proposar una sèrie de mesures organitzatives que tenen com a finalitat enfortir ICV. Un dels reptes principals dels propers 4 anys és seguir creixent a nivell organitzatiu i dinamitzar l'activitat del partit per fer-lo més proper i obert al conjunt dels adherits i de les adherides, i a la societat.

El primer dia d'Assemblea Nacional, el divendres 21, van tenir lloc les comissions per debatre el document d'organització i reforma de les normes bàsiques d'ICV, amb l'objectiu de proposar i debatre una sèrie de mesures organitzatives que tenen com a finalitat enfortir ICV. Per això, el document defineix les línies de treball per aconseguir més presència arreu del territori; la millor utilització dels recursos de les organitzacions, tant a nivell econòmic com humà; la millora de la comunicació del partit envers la societat; l'increment de la democràcia interna i la lluita per assolir la igualtat de gènere, principalment dins d'ICV.

El document estableix una doble prioritat: d'una banda, dinamitzar l'organització i l'activitat del que avui és ICV i el seu entorn; d'altra banda, la d'incorporar més persones dels sectors actius dels barris populars, especialment més joves i més dones.

El document s'estructura amb un primer punt de diagnòstic d'ICV al territori i a les institucions, el paper de la militància i de les polítiques sectorials. El segon punt explica les propostes de millora del funcionament de l'organització, de les organitzacions territorials, de la democràcia interna d'ICV i dels espais de presa de decisió, i de l'increment de la presència al carrer. El tercer punt és la modificació de les normes bàsiques d'ICV, tant de les normes de funcionament com de la carta financera. En aquest sentit, una de les modificacions rellevants de les normes de funcionament va ser la pròpia definició ideològica de l'organització que es va concretar amb la següent redacció:

"Iniciativa per Catalunya Verds és una formació política democràtica, catalanista, republicana, d'esquerres, ecologista, feminista, municipalista, d'homes i de dones que fan seu el patrimoni i la història del PSUC i de l'ENE i del moviment obrer, compromesa amb totes les persones que volen transformar el món, superar el capitalisme i que comparteixen els valors de la justícia social, la pau, la igualtat, la radicalitat democràtica, la llibertat, la laïcitat i la solidaritat i que vol construir una societat basada en la democràcia i el socialisme. Iniciativa per Catalunya Verds és una força ecosocialista, sobirana i plural. Iniciativa per Catalunya Verds pretén la construcció d'una majoria nacional, social i política d'esquerres a Catalunya".

Foto: Jordi Barreras

Cal destacar que, fruit dels acords de l'Assemblea, l'organització canviarà el funcionament dels seus òrgans de direcció. La Secretaria Política i la Comissió Permanent es fusionaran per formar la Comissió Executiva Nacional, que es reunirà cada dues setmanes i tindrà les funcions de direcció executiva del partit. El Consell Nacional reduirà el seu nombre i acabarà sent de 240 membres. L'Assemblea va aprovar la creació d'un nucli de coordinació, amb l'objectiu de crear un espai diari de gestió de l'activitat del partit, que pugui ser conegut pel conjunt dels adherits i adherides i al que se li pugui exigir rendiment de comptes. Aquest nucli de coordinació haurà de ser aprovat amb els vots favorables de 3/5 parts del Consell Nacional.

Una part important del document girava al voltant del recull de les conclusions de la Convenció de Gènere. S'estableix de manera obligatòria la paritat 40/60 en tots els òrgans de direcció i el compromís d'avançar cap a la paritat 50/50. També es va adquirir el compromís de "crear les condicions per tal que les dones que tenen més edat, i en general durant tot el cicle vital, continuïn amb la militància al partit i no es perdi l'experiència que acumulen", alhora que també s'insta a repensar nous models organitzatius per racionalitzar el nombre de reunions i els seus horaris.

Un altre dels aspectes a destacar del document, és la referència a l'impuls de les noves tecnologies com a metodologia de treball. Per això, el document afirma que "hem d'explotar totes les possibilitats que ens dona el nou web, en particular l'àrea interna. Aquesta ha de servir

El document estableix una doble prioritat: d'una banda, dinamitzar l'organització i l'activitat del que avui és ICV i el seu entorn; d'altra banda, la d'incorporar més persones dels sectors actius dels barris populars, especialment més joves i més dones.

per agilitzar tràmits i estalviar temps. Per això, l'ordre del dia i els documents a discutir a les reunions dels òrgans de direcció, tant nacionals com territorials, hauran d'estar disponibles a l'àrea interna o mitjançant enviament electrònic 48 hores abans de l'hora d'inici de la reunió. De la mateixa manera, aquest mecanisme de comunicació ens ha de servir per ampliar els mecanismes de participació. És fonamental que els i les responsables d'àmbit d'ICV utilitzin aquesta àrea interna per mantenir informats tots i totes els adherits i les adherides. D'aquesta manera es farà possible que les persones que, per motius d'horari o distància geogràfica, no poden participar físicament en aquests grups ho puguin fer".

El document també fa esment a la relació d'ICV amb Dones amb Iniciativa i amb Joves d'Esquerra Verda. Quant a Dones amb Iniciativa s'explica que "és un espai autoorganitzat, vinculat a Iniciativa per Catalunya Verds, que promou l'afirmació, la comunicació, l'intercanvi, la suma de sinergies i la solidaritat entre dones. És un espai de diàleg amb el moviment feminista, de lluita per l'avenç de les dones i de contribució a un projecte social que tingui, com a trets fonamentals, l'equitat entre dones i homes i la diferència sexual com a enriquiment per a tota la societat". Quant a Joves d'Esquerra Verda (JEV), el document explica que "és el moviment juvenil de l'Esquerra Verda Nacional a Catalunya i Iniciativa per Catalunya organitza la seva presència política entre el jovent mitjançant JEV".

A més de totes les esmenes prèviament acceptades per la ponència i de tots els debats i reflexions produïts en tot el procés assembleari, en la mateixa Assemblea Nacional, tant a les comissions com al plenari, també van haver-hi aportacions significatives al conjunt del document.

Una d'aquestes modificacions significatives del funcionament organitzatiu d'ICV va ser la reducció del temps entre assemblees. Fruit d'una esmena de Joves d'Esquerra Verda, es va aprovar que l'Assemblea Nacional es realitzi cada dos anys i la renovació dels òrgans de direcció cada quatre, tal i com succeeix actualment, amb la qual cosa l'elecció de la direcció continuarà anant vinculada als cicles electorals, excepte en cas que algun dels informes de gestió no fos aprovat, que es convocaria automàticament una Assemblea Extraordinària. La presentació dels balanços obliga els i les dirigents d'ICV a una major rendició de comptes; amb la qual cosa, la proposta aprofundeix la radicalitat democràtica de l'organització.

Per altra banda els i les diferents portaveus que van presentar els resultats dels debats en comissió van coincidir a reclamar una racionalització de l'horari de la discussió del document d'organització per tal que un nombre significatiu de companys i de companyes hi puguin participar en futures ocasions.

Finalment, el document d'organització i de modificació de les Normes Bàsiques d'ICV va ser aprovat amb 351 vots a favor (91%), 28 abstencions (7%) i 7 vots (2%) en contra.†

Les diferents comissions van debatre el document d'organització i les normes bàsiques d'ICV

Foto: Jordi Barreras

MIGUEL, NO T'OBLIDAREM

Miquel Nuñez
Diputado PSUC (78-82)
Democratització
de la Seguretat Social,
i control d'aliments i medicaments.

**En Catalunya,
a la izquierda,**

PSUC

**vota comunista
vota PSUC**

Reproducció d'un cartell electoral de Miguel Núñez, per a la campanya de les eleccions legislatives de 1982

MIGUEL NÚÑEZ, LA R

L'ASSEMBLEA NACIONAL D'ICV RENDEIX HOMENATGE A MIGUEL NÚÑEZ

En el marc de la cloenda de la novena Assemblea Nacional d'ICV els delegats i les delegades van rendir un càlid homenatge a Miguel Núñez. En el transcurs de l'acte que va tancar l'Assemblea es va projectar un petit audiovisual que recollia imatges de la trajectòria del lluitador anti-franquista i per les llibertats democràtiques, així com fragments de la seva darrera entrevista televisiva, al programa la Nit al Dia.

Aquest acte va servir de preludi de l'homenatge que s'organitzarà a principis del 2009 amb l'objectiu d'acomiar com es mereix qui fou una de les figures més representatives del PSUC en la clandestinitat i en la transició, i que després va dedicar la seva vida a la Cooperació al Desenvolupament, sent fundador de l'associació Las Segovias per a la Cooperació amb l'Amèrica Central.

MIGUEL NÚÑEZ

Nascut a Madrid el 1920, Miguel Nuñez es va afiliar a la Joventut Socialista Unificada i al PCE l'any 1936. Va lluitar durant la Guerra Civil formant part de la "Quinta del biberó". Després de la guerra va ser detingut quan encara no arribava a la majoria d'edat i va ser condemnat a 30 anys de presó. Va complir condemna a les presons d'Atocha, Yserías, Ocaña i Aranjuez, on va coincidir entre d'altres personalitats, amb Miguel Hernández.

En sortir de la presó, es va traslladar a Barcelona des d'on va ser el responsable polític de l'agrupació guerrillera de Catalunya. Durant el franquisme va viure la clandestinitat i va patir l'exili. En tornar de França l'any 1953 va ser responsable del PSUC de Barcelona i membre de la direcció del PCE.

L'any 1958 és detingut, i després de rebre tortures i maltractaments, és condemnat de nou a 59 anys de presó i és internat a la presó central de Burgos.

Va sortir en llibertat provisional l'any 1967 i va retornar a la clandestinitat sent el responsable del PSUC a l'interior. L'any 1978 va ser elegit diputat al Congrés per Barcelona, a les llistes del PSUC.

Després de deixar les Corts Generals Miguel Nuñez es dedicà a la cooperació internacional fundant i presidint l'associació Las Segovias per a la Cooperació amb l'Amèrica Central. L'any 1993 va rebre el premi Ciutat de Barcelona de Cooperació i el 1998 se li va lliurar la Medalla d'Honor de la ciutat de Barcelona. El 2004 el Govern de Catalunya va atorgar-li la Creu de Sant Jordi. ▸

Miguel Núñez és un referent polític en la lluita per la dem

MIGUEL NÚÑEZ

Marc Carrillo
Catedràtic de Dret Constitucional de la UPF

L'any que la Constitució arriba al seu trentè aniversari, acaba de morir a Barcelona un madrileny nascut al popular barri de Lavapiés, que es deia Miguel Núñez. La Constitució, les llibertats i la condició de ciutadans de les que avui gaudim deuen molt a homes com el Miguel, que ja des de la República, la Guerra Civil i la dictadura franquista donaren el millor de si mateixos per la defensa de la llibertat i la igualtat dels humans. La condició de comunista, amb les llums i les ombres que la història ha reflectit, troben en la trajectòria política de Miguel Núñez un referent per reivindicar la dignitat política dels comunistes catalans i espanyols en la lluita per la democràcia.

Va tornar a Barcelona des de Madrid per morir amb dignitat. Però el seu arrelament a aquesta ciutat i a Catalunya ve de lluny. Després de passar, entre d'altres, pel Penal d'Ocaña al costat de Miguel Hernández, aquí va organitzar guerrilles urbanes en la potsguerra tot esperant que el triomf dels aliats a la II Guerra Mundial permetés recuperar la República perduda a mans de l'Espanya negra de militars, capellans i terratinents. Aquí fou detingut el 1958 i torturat salvatgement per aquells criminals de Via Laietana encapçalats pels germans Creix. Després passà -com deia ell- per la universitat de comunistes que fou el penal de Burgos. A les acaballes de la dècada dels seixanta tornà a Barcelona per aviat esdevenir l'organitzador d'allò que es deia les forces del treball i la cultura, a

través d'un model de partit que havia de ser el referent de l'oposició al franquisme a Catalunya.

Fou diputat del PSUC per Barcelona durant les dues primeres legislatures. Però un gener de 1981, després d'un Vè Congrés d'infausta memòria, aquell partit en el que vivien més malament que bé diverses cultures polítiques, s'ensorrà en la marginalitat. Però un home dur i alhora encisador no s'en va anar a casa. En el seu cas, era evident que aquesta opció hagués estat biològicament impossible. La seva tasca de cooperació i solidaritat amb l'Amèrica llatina a través de l'ONG ACSUR posà de manifest que la llibertat de l'ésser humà no coneix fronteres. Era un internacionalista en tota la regla, i no és un tòpic.

Joan Saura:
"Mai va transmetre ni amargor per una vida de sacrificis, ni nostàlgia per un passat gloriós".

Marc Carrillo:
"Era un internacionalista en tota la regla, i no és un tòpic".

Estava abocat a la causa de la llibertat i la justícia. No recordo haver sostingut una conversa amb ell que no fos de caràcter polític. I en aquest àmbit, fou prou lúcida per adonar-se -ho va viure en carn pròpia- de les nefastes conseqüències que una determinada cultura política comunista tenia per la causa de la democràcia.

I, sens dubte, era un home dotat d'un gran encís personal i sentit de l'humor. Pocs dies abans d'anar-se'n definitivament, li transmetia els records de part de l'Enric Cama, l'amic comú de molts anys al Comitè de Barcelona del carrer Santa Anna; la seva resposta fou: "¿dónde esta la caja?, enséñamelos, que no los veo". Així va anar la cosa. I així, i per moltes coses més és perquè aquest home va donar arguments a molta gent perquè es fes del PSUC. ▸

EVOLUCIÓ I EL DESIG

MIGUEL NÚÑEZ I EL MÓN DE PA I ROSES

Joan Saura
President d'ICV

Quan Miguel Núñez parlava de la seva vida sovint deia que tenia la sensació com si diferents persones haguessin viscut durant els seus vuitanta-vuit anys. Un intens recorregut de vides diferents i complementàries: del jove comissari de la cultura al front de Madrid a l'impulsor d'ACSUR-Las Segovias, passant per la duresa de la clandestinitat i la presó i la seva activitat com a diputat. La vida i la personalitat del Miguel ens llega una intensa trajectòria política i vital que vull reconèixer i recordar.

Miguel Núñez era fill de l'ambient cultural i polític de la República. Era un de tants homes i dones de la seva generació que, provinents de les classes populars i per l'empenta de les seves inquietuds vitals i culturals, estaven destinades a jugar un paper fonamental en el desenvolupament social i polític del país. La Guerra Civil i el franquisme va intentar esborrar aquesta llavor.

L'abril de 1939 el Miguel va fer una opció, com la va fer el PSUC i el PCE: la resistència contra el franquisme. Anys de clandestinitat, de lluita i de *turisme penitenciari* com ell deia amb ironia, en recordar el seu pas per les presons franquistes:

Atocha, Yserías, Ocaña, Aranjuez, la Model de Barcelona i, per descomptat Burgos, que es va acabar convertint en una veritable universitat de resistents comunistes.

Mai va transmetre ni amargor per una vida de sacrificis, ni nostàlgia per un passat gloriós. Era un home que havia viscut i patit el segle XX i que comprenia els reptes i les necessitats del segle XXI. Sempre amb una visió crítica global, denunciant públicament, amb dades a la mà i amb la serenor del qui té la certesa de la realitat, de la desigualtat i de la pobresa al món.

En el pròleg a les memòries del Miguel, *La Revolución y el deseo*, Manuel Vázquez Montalbán diu d'ell que és un ciutadà exemplar, un reconstructor de la raó democràtica i un referent per als joves que es movien en la clandestinitat.

El Miguel va ser també un constructor de ponts. Durant tota la seva existència va tendir ponts entre les generacions dels més grans i els més joves del PSUC. Ponts entre el seu Madrid natal i la seva Catalunya d'adopció; ponts entre l'esquerra catalana i l'espanyola i les lluites dels pobles de llatinoamèrica, als que tant estimava. Ponts entre la tradició de lluita política i social de la que provenia amb les noves lluites per un altre món possible.

El llegat del Miguel però, no és només la seva història militant: la guerrilla, la resistència a la tortura, els consells de guerra, la vida clandestina com a responsable del PSUC, els anys de presó, de diputat o el seu compromís amb la solidaritat i la cooperació. Una història militant que confirma el caràcter de ciutadà exemplar que li atribueix Vázquez Montalbán. Els que l'hem conegut el recordarem especialment per la seva capacitat de transmetre afecte, per la seva tendresa, pel seu sentit de l'humor i de la ironia. El Miguel ens regalava fraternitat d'una forma natural, com només poden fer-ho les persones imprescindibles que deia Bertol Brech.

No hi ha dubte que el Miguel era especial, una persona que es feia estimar. Un dirigent que va teixir una xarxa d'amistat amb gent de totes les generacions de militants del PSUC i d'ICV.

Va morir envoltat dels seus. Volia una mort digna, com fou digna tota la seva vida. Mai va perdre el rumb i la passió de la lluita per canviar el món. Perseguia l'anhel d'una societat més fraterna i més humana en la que per a tothom hi hagués *pa i roses*, com a ell li agradava dir.

Gràcies Miguel, no t'oblidaré, no t'oblidarem.

ocràcia d'aquest país

Foto: Arxiu Nacional de Catalunya

tervenció de Miguel Núñez en un acte del PSUC

Foto: Arxiu Nacional de Catalunya

Gregorio López Raimundo, Miguel Núñez, Joan Saura i Matias Vives

Foto: Arxiu Nacional de Catalunya

Miguel Núñez, durant la festa del primer de maig de 1977

Foto: Arxiu Nacional de Catalunya

MIGUEL NÚÑEZ, FUNDADOR D'ACSUR LAS SEGOVIAS

EL SEU COMPROMÍS AMB LA SOLIDARITAT

Lola Badenes
ACSUR Las Segovias

Érem a principis dels vuitanta, l'Amèrica Central bullia de revolucions, de lluites i guerres contra l'imperialisme dels Estats Units, contra injustícies tan antigues com la colonització, contra oligarquies tan inamovibles i desmesurades com els seus privilegis. A Nicaragua, el moviment sandinista acabava amb la dictadura de Somoza i empenia una revolució popular. Moviments d'alliberament nacional es consolidaven a Guatemala i El Salvador. Eren temps d'utopies, de revoltes possibles, creïem en una nova ètica, en la construcció d'un món més digne per als desposseïts de la terra.

En Miguel Núñez va entendre que aquelles lluites també eren nostres, que la nostra Europa satisfeta, cansada, acomodada, havia de prendre un compromís ferm, que s'havia de posar en pràctica, una vegada més, la solidaritat entre els pobles. L'acció política havia de passar, també, per la cooperació.

Així, Miguel Núñez i un grup de persones que provenien de diversos àmbits (sanitari, educatiu, cooperatiu, sindical...) van fundar l'any 1985, a partir

Reconeixement rebut a Cuba per la seva cooperació, solidaritat i la materialització de projectes en favor del desenvolupament social i agrícola del país. Acompanyat de Juan Guirado, president d'ACSUR Espanya.

d'un viatge a Nicaragua on van prendre contacte amb la realitat centreamericana, ACSUR Las Segovias, una ONG que va agafar el nom de les muntanyes de Nicaragua on va lluitar Augusto César Sandino. En aquells primers anys, parlàvem d'internacionalisme solidari, de lluita conjunta i comuna.

Naixia una nova forma de diàleg entre els pobles del sud i els del nord. Se superava així la visió assistencial de la cooperació predominant fins el moment. No ens aproximàvem als països del sud des de la superioritat occidental, sinó que treballàvem conjuntament i establíem aliances amb organitzacions i moviments socials i populars, amb respecte, amb dignitat, amb intercanvi, compartint lluites, esperances, objectius de transformació. Aquest esperit continua vigent en les organitzacions d'esquerra que es van gestar en aquells anys, i forma part del bagatge identitari i irrenunciable d'ACSUR Las Segovias.

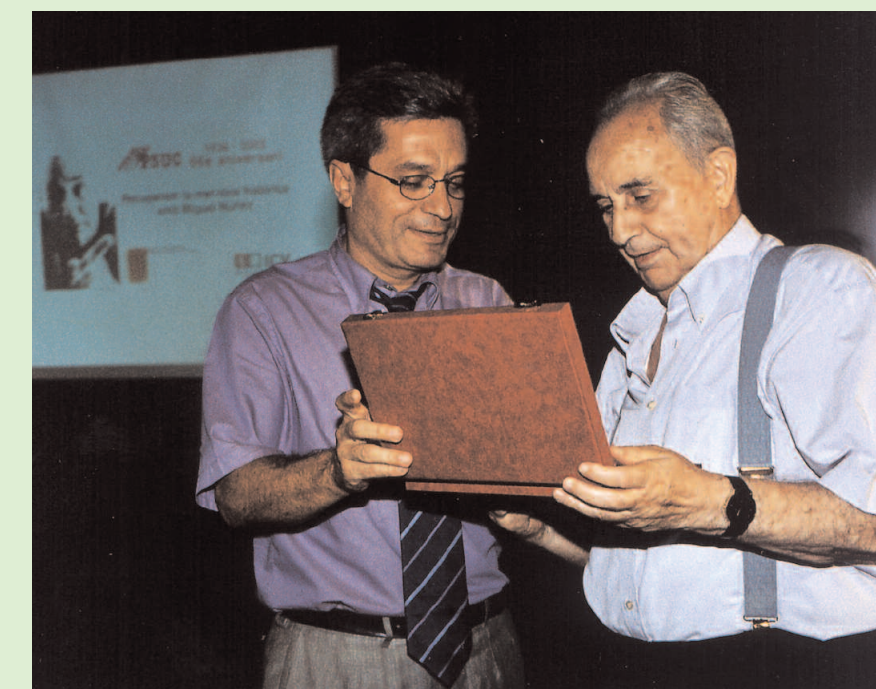
Paraules com equitat, justícia, respecte, democràcia, s'omplien de sentit, es carregaven de realitat quan provenien d'en Miguel Núñez. Recuperaven la seva capacitat transformadora. La utopia que Miguel Núñez va reafirmar fins a l'últim moment, "aconseguir un món on hi hagi pa i roses per a tothom" és tota una filosofia de vida, de la seva vida. L'ésser humà no pot viure només de matèria, necessita nodrir-se també d'idees, de metàfores, d'horitzons. Aliment per al cos i per a l'ànima. Dignitat i poesia. Aquest és el llegat d'en Miguel Núñez.

Lola Badenes:
Paraules com equitat, justícia, respecte, democràcia, s'omplien de sentit, es carregaven de realitat quan provenien d'en Miguel Núñez. Recuperaven la seva capacitat transformadora.

La utopia que Miguel Núñez va reafirmar fins a l'últim moment, "aconseguir un món on hi hagi pa i roses per a tothom" és tota una filosofia de vida, de la seva vida.

Miguel Núñez dialogant durant un dinar amb José Moisés Martín (Mac) i Montse Figuerola, d'ACSUR

L'any 2002, el dia del 66è aniversari del PSUC, ICV li va fer un homenatge

Foto: M. J. Mora

El desembre del 2004 va rebre la Creu de Sant Jordi

Foto: M. J. Mora

NOU CONSELL NACIONAL D'ICV

S'APROVA LA CANDIDATURA ÚNICA AMB UN 81,3% DE VOTS FAVORABLES

El dissabte 22 de novembre es va presentar i aprovar la candidatura única al Consell Nacional per part dels delegats i de les delegades de l'Assemblea Nacional amb un 81,3% de vots favorables, un 8,6% de vots en blanc, un 2% de vots nuls, i un 8% de vots en contra.

La proposta de nou Consell Nacional va ser treballada a la Comissió de Candidatures, que va presentar a l'Assemblea una llista formada per 243 persones. Aquesta xifra suposa una reducció respecte als més de 280 membres que tenia el Consell Nacional anterior, si bé fruit del procés de discussió no va ser possible arribar als objectius de reducció inicialment marcats.

En el Consell Nacional hi seran àmpliament representades les diferents organitzacions territorials d'ICV, amb 170 membres. La sectorial d'Economia i Treball comptarà amb 15 membres, Joves d'Esquerra Verda hi tindrà 7 companys i companyes i Dones amb Iniciativa 3. Finalment 48 companys i companyes han estat escollits, a proposta del president i la direcció nacional sortint, per les seves responsabilitats a nivell nacional i per la seva trajectòria a l'organització.

El nou Consell Nacional està conformat per més d'un 40% de dones i la mitjana d'edat se situa als 42 anys. Cal destacar també que un 8% dels companys i companyes del Consell Nacional tenen vinculació directa amb el món sindical, especialment a CCOO. Alhora moltes persones que conformaran el nou Consell Nacional tenen una vinculació directa amb entitats i moviments socials més enllà de la seva tasca a ICV i gairebé el 30% no tenen responsabilitats institucionals o orgàniques. Es recullen així diferents sensibilitats expressades a l'Assemblea Nacional d'aconseguir un Consell Nacional plural i heterogeni.

Finalment també es va escollir la nova Comissió de Garanties, presidida pel company Roc Fuentes que haurà de presentar un informe anual al Consell Nacional, i la nova Comissió de Comptes, presidida pel company Rafael Mendoza.

Foto: Jordi Barreiras

COMISSIÓ DE GARANTIES

ARAGAY PRADES, FRANCESC DE BORJA
BATET CALVET, JESUS
FUENTES NAVARRO, ROC
GASCH DURAN, SOL
JUST MASDEU, ROSA MARIA
OBON ASENSIO, FRANCESC
PEREA NUÑEZ, ANTONIO JOSE
RIVADULLA GRACIA, MERCE
ROMERO LOPEZ, MARIA CARMEN

COMISSIÓ DE COMPTES

IRAZOQUI CALCABRINI, IGNACIO ALB.
JORDANS FARNOS, JORDI
JORDI NEBOT, MONTSERRAT
MENDOZA NAVAS, RAFAEL
PUERTAS ROS, ISABEL

MEMBRES DEL CONSELL NACIONAL D'ICV

ABOU-HLAIS FERNÁNDEZ, SALMA
AGRAMUNT MEDINA, ESTHER
AGUILERA PALOMO, MONTSE
ALBAREDA MARTÍN, ANNA MARIA
ALBENDEA CONTRERAS, MONTSERRAT
ALEGRE CALERO, SERGI
ALONSO BENITO, EUSEBI
ALTAYÓ MORRAL, JOSEP
ÁLVAREZ MARTÍNEZ, RAMÓN ÀNGEL
ANDREU CARDUS, MERCÈ
ANDREU DISPLÀS, MARIA CRISTINA
ANDREU GALIANA, PILAR
ANFRUNS DAVI, JOSEP
ARCAS BLANCH, IVAN
ARMET COMA, JOAN JOSEP
AYGUASENOSA SORO, NOEMÍ
BALTASAR ALBESA, FRANCESC
BANÚS GUERRERO, ANDREU
BARTOLOMÉ CAPDEVILA, QUIM
BIGORDA VARGAS, CRISTINA
BLASCO BALAGUERÓ, PERE
BLASCO RIERA, ELSA
BOADA MASOLIVER, JOAN
BOIX ROCA, XAVIER
BOLDU PLA, MAURICI
BORRELL ALONSO, JORDI
BOSCH MESTRES, JAUME
BROSA HERNANDEZ, JÚLIA
BRUN CARRASCO, LÍDIA
BUENAVENTURA PUIG, NURIA
CALDERÓN ORTEGA, JOAN
CAMACHO ALCALDE, ANTONIO
CAMACHO ALCALDE, GREGORIO
CAMATS LUIS, DOLORS
CAMOS CABECERAN, JOSEP MARIA
CAMPABADAL CALBO, MARIA MERCÈ
CAMPOS FERRER, LAURA
CANAL CODINA, JOSEP
CARLES AGUILAR, JOSEP MARIA
CARMONA PONTAQUE, FRANCESC
CARRIÓ SABLICH, ERNESTO
CASAJUANA FILELLA, NEUS
CASANOVA LOSILLA, CARLES
CATALÀ BOSCH, GENOVEVA
CAYUELA TOMÁS, SANTIAGO
CEGARRA LASCORZ, SÍLVIA

CID COLOMER, DAVID
CLARÀ VILA, IMMA
CLARAMUNT BIELSA, MERCÈ
CLAVERIA, MIQUEL ÀNGEL
COBOS CABALLERO, ADELINA
CODERA DUASO, JESÚS
COMPANY PRATS, MONTSERRAT
CURTO LOPEZ, CONCHA
DALLA CORTE CABALLERO, GABRIELA
DE LA FUENTE VÁZQUEZ, MARIA
DE MAYA GARCIA, SERGI
DE VILALTA PACH, ENRIC
DÍAZ GONZÁLEZ, MIGUEL ÀNGEL
DÍAZ MANZANO, MARIA
DUARTE MOLINA, RAFAEL
DUÑACH MASJUAN, MARTA
EMBUENA GARCIA, ELENA
ESCUTIA ACEDO, MONTSE
ESTEVE GARNÉS, LLUÍS
FAJARÍ AGUDO, LLUÍS
FALGUERAS MARSAL, CARLOTA
FARRIOL FONOLL, JORDI
FERNÁNDEZ FERNÁNDEZ, NOEMÍ
FERNÁNDEZ LÓPEZ, XAVIER
FERNÁNDEZ ONTIVEROS, RICARD
FERRER ESCRIG, ALBERTO
FERRER FORCADELL, GLÒRIA
FONT MONTANYA, BET
FORASTER ADSERA, MONTSERRAT
FORCADELL TORRES, JAUME
FORNÉS GARCIA, JORDI
FORNÉS SALILLAS, QUIM
FORRADELLAS BOMBARDO, EUGENI
FREIXANET MATEO, MARIA
FUNES ROMERO, ARNAU
GABARRÓ CASTELLTORT, FRANCINA
GARCIA ANDRADE, MÀRIUS
GARCIA BIEL, MANEL
GARCIA DOMÍNGUEZ, MARGARITA
GARCIA GARCIA, ANTONIO
GARCIA MORENO, ROSA ANA
GARCIA MUÑOZ, PETRONILA
GARCIA RIPOLL, ISABEL
GARCIA SÁNCHEZ, ALBA
GARCIA SANZ, MARIA DEL MAR
GARCIA SUÁREZ, CARMÉ
GARRIGA MOLINERA, JORDI
GASSOL VALLVE, JOSEP MARIA
GASULL MUÑOZ, JOAN

GIL JIMENEZ, ROSA FABIOLA
GOMÀ CARMONA, RICARD
GÓMEZ CANTADOR, ANA MARIA
GÓMEZ FERNÁNDEZ, LOLI
GÓMEZ GÓMEZ, JOSEP MARIA
GÓMEZ REVUELTA, XAVIER
GONZÁLEZ GUERRA, DAVID
GRAU JUAN, HORTÈNSIA
GUASCH VIÑAS, RAMON
GUILLLOT MIRAVET, JORDI
GUIRAO ABELLÁN, QUITERIA
GUTIÉRREZ ILLANA, RAMON
GUTIÉRREZ SUÁREZ, JORDI
HERNÁNDEZ NICOLAU, JESÚS
HERNÁNDEZ VINAGRE, JOSEP ANTONI
HERRERA TORRES, JOAN
HINOJOSA VERA, JOSÉ ANTONIO
HORTAL GALÍ, MARC
HUERGA BARQUÍN, AURORA
HUERTAS CASTILLO, OVIDI
JARQUE ABAD, DAVID
JULIÀ ARCUSA, OCTAVI
LABRADOR TAMES, ALFONS
LLAURADÓ ÀLVAREZ, AÏDA
LLOBREGAT CORTÉS, GIBET
LÓPEZ FLORES, MARIA
LÓPEZ GIFREU, JOSEP MANUEL
LÓPEZ LLAVÍ, JOSEP MARIA
LÓPEZ RODRÍGUEZ, ALBERTO
LÓPEZ TAGLIAFICO, CANDELA
LOSADA GARCIA, GABRIEL
MACIAS ROSADO, EMILIA
MAESTRO MARTÍN, ROSA
MANILS TAVIO, JORDI
MAÑAS BALLESTÉ, ÀLEX
MARCOS BORJAS, VÍCTOR
MARCUELLO MARTÍNEZ, ÀNGELS
MARÍN PEINADO, EVA
MARTÍ DANÉS, ARNAU
MARTÍN OLLER, DANIEL
MARTÍNEZ DÍAZ, MANUEL
MARTÍNEZ GÓMEZ, MARTA
MARTÍNEZ MOZAS, NÚRIA
MARTÍNEZ RUZAFÀ, CARMÉ
MAS RIUS, JOAQUIM
MASSANA GRÀCIA, DAVID
MASSANA MAS, LAURA
MATAMOROS GUIMERÀ, JOAN
MATAS BORRUT, SALVADOR

MATEU PONS, MONTSERRAT
MAYOL BELTRAN, IMMA
MERCADER CASANOVA, JAUME
MERINO BENITO, ÀNGEL
MERINO NOE, JORDI
MERINO SÁNCHEZ, MIGUEL ÀNGEL
MESTRE GARRIDO, QUIM
MILÀ SOLSONA, SALVADOR
MIRÓ GUIX, JORDI
MORA NUÑEZ, ANTONI
MORALES DÍAZ, SERGI
MORALES VALLE, FRANCISCO
MORENO CAMPON, LLUÍS
MORENO LÓPEZ, JOSEP ANTONI
MORRAL BERENGUER, ANTONI
MOYANO GARCIA, CARMEN
MUNTANÉ SICART, MIQUEL LLUÍS
MUÑOZ CÁCERES, LIDIA
NAVARRO LLIBERATO, JORDI
OLÒRIZ SERRA, JOAN
ORTIZ CASTELLVÍ, LAIA
OTERO MOLAS, MARTA
PALET MONTERO, MÓNICA
PALLEJÀ SEDÓ, EDUARD
PALLISÉ MARTÍN, XAVIER
PALOMERO CARO, JOSEFA
PANÉ SANS, FRANCESC
PARDO CIFUENTES, ENRIC
PARÉS QUERALT, JORDI
PÉREZ DÍAZ, MANUEL
PÉREZ ESPARZA, AMPARO
PÉREZ JIMÉNEZ, JOSÉ
PÉREZ MOYA, JOSEP
PÉREZ NÚÑEZ, ALBERT
PÉREZ SABATÉ, JORDI
PI NOYA, DANIEL
PIZZARRO MALDONADO, ALBERT
PLANELLES OLIVA, PAU
POSTIGO GARCIA, JOSEP LLUÍS
PROS PERELLÓ, JAUME
PUIG SOLÉ, ANTONI
PUJOL BOIRA, JOSEP MARIA
QUEROL MUÑOZ, ANDRÉS
REDON CUENCA, SALVADOR
RIBAS FRIAS, MARTA
RIBÉ BARBERAN, ELENA
RIU SALA, XAVIER
RIUS PINIÉS, MARC
RIVAS MASCARÓS, NÚRIA

RODRÍGUEZ RODRÍGUEZ, JUAN
ROMERO VILLALBA, JORDI
ROMEVA RUEDA, RAÛL
ROSADO SANCHEZ, SIMON
ROSELL BUIGUES, JOSEP
ROSSELL TEIXIDÓ, EVA
ROSSI, DELFINA
RUBIO BRETONES, JAVIER
RUBIO CANO, XAVIER
RUBIO GARCIA, COSTI
SABÉ GRIFUL, MARIA TERESA
SAGUÉS BAIXERAS, CARLES
SALVADÓ MARTÍN, VICTÒRIA
SÁNCHEZ ALCARAZ, YOLANDA
SÁNCHEZ GARCIA, OLÍMPIA
SÁNCHEZ MARTÍN, JOSEFA ESTEFANÍA
SÁNCHEZ MEDINA, CONXITA
SÁNCHEZ PÉREZ, JOSÉ
SÁNCHEZ TRAVERÍA, FRANCESC
SAN JOSÉ BUENAVENTURA, JORDI
SANTOS BACH, EMILI
SANZ CID, JANET
SANZ CID, SÒNIA
SAURA LAPORTA, JOAN
SCUDERI BEDNY, BARBARA
SEMENTÉ MOYA, JOSEFA
SENSAT BORRÁS, NÚRIA
SENTÍS MATÉ, M. ARGANÓ
SERRA VIGIL, FRANCESC XAVIER
SERRANO SÁNCHEZ, GABRIEL
SOLÉS BRULL, ERIK
TEJEDOR BALLESTEROS, LLUÍS
TOLOSANA CIDON, CARMÉ
TORNAFOCH YUSTE, XAVIER
TORRECILLAS MORENO, JOSEP
TORRES TOBEÑA, ANNA
TUSET ZAMORA, NÚRIA
URTASUN DOMÈNECH, ERNEST
VALLÉS LANAU, PERE
VÁZQUEZ ÀRIAS, MARIA JOSÉ
VÁZQUEZ HONTORIA, CORAL
VENDRELL GARDEÑES, JOSEP
VERDÚ FONT, ENRIC
VIDAL SAEZ, AÏNA
VILAPLANA MASNOU, ARMAND
VILLARROYA GARCIA, BERNAT
VINTRÓ CASTELLS, EULÀLIA
VIÑOLAS GARCIA, MARIA ROSA
ZEDJAOUI PASTOR, MALIKA

COMISSIÓ EXECUTIVA D'ICV

L'EXECUTIVA NACIONAL S'ESCULL PER PRIMERA VEGADA A L'ASSEMBLEA

En el marc de la novena Assemblea Nacional es va escollir la nova Executiva Nacional. Enguany va ser la primera vegada en la història d'ICV que els delegats i les delegades escollien la direcció, ja que anteriorment aquesta era elegida en el marc del primer Consell Nacional celebrat després de l'Assemblea.

La proposta de direcció va ser presentada pel president d'ICV, Joan Saura. En la seva intervenció va destacar que la nova Executiva Nacional és paritària al 50%, hi ha una important representació territorial i diferents companys i companyes tenen responsabilitat executives concretes.

En la seva presentació també va fer referència a la designació de Joan Herrera com a nou secretari general. Alhora també es van

presentar les noves vicepresidències del partit. Així Jordi Guillot, Laia Ortiz, Lluís Moreno, Hortènsia Grau i Mercè Claramunt van ser proposats com a nous vicepresidents i vicepresidentes d'ICV.

La nova Comissió Executiva Nacional, que haurà de liderar el partit durant el nou mandat, va ser aprovada amb el 75,8% de vots a favor, el 13,4% de vots en contra, el 9,6% de vots en blanc i un 1,1% de vots nuls.

Imatge dels integrants de la nova Comissió Executiva d'ICV

Foto: Jordi Barreras

SAURA LAPORTA, JOAN
President

HERRERA TORRES, JOAN
Secretari general

GUILLOT MIRAVET, JORDI
Vicepresident
Institucional i relacions polítiques

ORTÍZ CASTELLVÍ, LAIA
Vicepresidenta
Portaveu

MORENO CAMPÓN, LLUÍS
Vicepresident
Organització

CLARAMUNT BIELSA, MERCÈ
Vicepresidenta
Presidenta Dones amb Iniciativa

GRAU JUAN, HORTÈNSIA
Vicepresidenta
Formació

ALTAYÓ MORRAL, JOSEP
ANDREU DISPLÀS, MARIA CRISTINA
ANDREU GALIANA, PILAR
AYGUASENOSA SORO, NOEMÍ
BALTASAR ALBESA, FRANCESC
BLASCO RIERA, ELSA
BOADA MASOLIVER, JOAN
BOIX ROCA, XAVIER
BOSCH MESTRES, JAUME
BUENAVENTURA PUIG, NÚRIA
CAMATS LUIS, DOLORS
CAMPABADAL CALBO, MARIA MERCÈ
CANAL CODINA, JOSEP
CID COLOMER, DAVID
DALLA CORTE CABALLERO, GABRIELA
ESTEVE GARNÉS, LLUÍS
FERNÁNDEZ FERNÁNDEZ, NOEMÍ
FERNÁNDEZ ONTIVEROS, RICARD
FORCADELL TORRES, JAUME
GARCIA ANDRADE, MÀRIUS
GARCIA RIPOLL, ISABEL
GARCIA SANZ, MARIA DEL MAR
GARCIA SUÁREZ, CARME
GIL JIMENEZ, ROSA FABIOLA
GOMÀ CARMONA, RICARD
GÓMEZ FERNÁNDEZ, DOLORES

Cultura
Vocal
Vocal
Vocal
Vocal
Vocal
Relacions amb el Govern
Vocal
President FNH / President grup parlamentari ICV
Medi Ambient
Portaveu grup parlamentari ICV
Vocal
Finances
Acció Política. Moviments Socials. Director Treball
Immigració
Vocal
Vocal
Vocal
Economia
Vocal
Acció Política Municipal
Vocal
Vocal
Educatió
Vocal
Vocal
Salut i Consum

GUIRAO ABELLÁN, QUITERIA
LLOBREGAT CORTÉS, GIBET
MAESTRO MARTÍN, ROSA
MAÑAS BALLESTÉ, ÀLEX
MARTÍNEZ GÓMEZ, MARTA
MASSANA MAS, LAURA
MESTRE GARRIDO, QUIM
MILÀ SOLSONA, SALVADOR
MORRAL BERENGUER, ANTONI
OTERO MOLAS, MARTA
PANÉ SANS, FRANCESC
PI NOYA, DANIEL
RIUS PINIÉS, MARC
ROMEVA RUEDA, RAÏL
SÁNCHEZ ALCARAZ, YOLANDA
SANZ CID, SÒNIA
SENSAT BORRÁS, NÚRIA
TEJEDOR BALLESTEROS, LLUÍS
TORRECILLAS MORENO, JOSEP
URTASUN DOMÉNECH, ERNEST
VENDRELL GARDEÑES, JOSEP
ZEDJAQUI PASTOR, MALIKA

Vocal
Responsable ICV SEAT
Alt Pirineu
Vocal
Vocal
Coordinadora Àmbits
Vocal
Infraestructures
Reforma de l'Estat i el Fet Nacional
Benestar Social
Equilibri Territorial
Energia
Comunicació. Director Fundació Nous Horitzons
Vocal
Vocal
Vocal
Vocal
Relacions Institucionals d'àmbit local
Sectorial d'Economia i Treball
Relacions Internacionals
Programa
Vocal

MEMBRES NATS

DÍAZ GONZÁLEZ, MIGUEL ÀNGEL
SANZ CID, JANET

Coordinador Nacional de JEV
Coordinadora Nacional de JEV

DEFENSEM EL PACTE NACIONAL D'EDUCACIÓ

ICV I JEV MOSTREN EL SEU REBUIG AL PROJECTE DE LLEI D'EDUCACIÓ

El passat 30 de novembre va tenir lloc una concentració, a la que van assistir milers de persones de la comunitat educativa, contra el projecte de Llei d'Educació de Catalunya. ICV hi va participar amb una delegació molt nombrosa, amb més d'un centenar de persones.

Després de la vaga i de la manifestació de la comunitat educativa del passat 13 de novembre, a la que van assistir unes 50.000 persones, les mobilitzacions contra la LEC continuen. En aquest cas, la protesta va ser davant del Parlament de Catalunya on va tenir lloc la concentració en la que es van tornar a reunir estudiants, sindicats, professors, professores, pares i mares, per mostrar el seu rebuig a una Llei que consideren que no aporta millores i que deixa en situació d'inferioritat l'escola pública. Algunes de les entitats que van fer una crida a la participació d'aquesta concentració van ser les associacions de pares FAPAC i FAPAES, les associacions d'estudiants AEP i AJEC, la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica i els sindicats CCOO i UGT.

El nou secretari general d'ICV, Joan Herrera, va explicar que "ICV està aquí perquè estem defensant el que diu el Pacte Nacional de l'Educació i l'acord d'Entesa que afirma que l'educació finançada per la Generalitat s'ha d'entendre com a servei públic." Herrera va deixar clara la predisposició d'Iniciativa de cara a continuar la negociació i apropar postures amb el PSC, ja que "si s'accepten les esmenes substancials que garanteixen que l'educació finançada per la Generalitat, sigui pública o concertada, és servei públic d'educació i si es garanteix igualtat d'obligacions i de drets entre escola pública i concertada, entendrem que aquesta és una bona llei". Herrera va referir-se també a l'actitud del conseller d'Educació, Ernest Maragall, que no ha mostrat la voluntat d'escoltar les crítiques al seu projecte de llei.

Dolors Camats:
"Volem que la LEC reculli els reptes que té el país en el futur i que reclamen la comunitat educativa, els sindicats i les associacions d'estudiants".

En aquest sentit el secretari general d'ICV va afirmar que "si avui aquí hi ha un consens general de la comunitat educativa que diu que l'acord d'Entesa no recull el sentit del Pacte Nacional d'Educació, el qui ha de moure's en aquest cas és el conseller Maragall i ha de moure's per garantir precisament el que s'està reclamant aquí."

Per la seva banda, la diputada i portaveu parlamentària que està portant les negociacions de la LEC per part d'ICV, Dolors Camats, va voler justificar la posició de la formació ecosocialista donat que "no estem defensant el programa d'ICV, estem defensant el Pacte Nacional per l'Educació i l'acord del Govern d'Entesa". El Pacte Nacional per l'Educació sí que va comptar amb un ampli suport de la comunitat educativa, cosa que no passa amb la LEC com demostren les mobilitzacions que reclamen canvis a la llei. Per aquest motiu, Camats va afegir que "hem estat fidels al pacte i la LEC actual no ho és.

Joan Herrera:
"Iniciativa estem defensant el que diu el Pacte Nacional d'Educació".

"Estarem a favor de la LEC si s'accepta que l'educació finançada per la Generalitat és servei públic d'educació i si es garanteix igualtat entre escola pública i concertada".

El Govern d'Entesa es va comprometre amb el Pacte Nacional per l'Educació i no som nosaltres els que ens hem mogut, en tot cas han estat els altres que no han estat fidels a l'acord " va dir Camats. "No estem demanant una llei feta a la mesura d'ICV, sinó una llei de país que reculli els reptes que té l'educació en el futur i que reclamen la comunitat educativa, els sindicats i les associacions d'estudiants."

Joves d'Esquerra Verda va presentar la seva campanya contra la LEC. La campanya reclama quatre grans eixos: una escola laica, un bon finançament per sobre del 6% del PIB, que l'escola concertada tingui els mateixos deures que l'escola pública i l'ensenyament en català com un dret de tothom.

A la roda de premsa de presentació de la campanya, la coordinadora nacional, Janet Sanz, va afirmar que "cal que la llei acabi amb la doble xarxa i que l'escola concertada tingui els mateixos deures que la pública, que s'asseguri la laïcitat de tots els centres que reben fons públics, que es garanteixi una escolarització mixta i s'hi dugui a terme la normalització lingüística com a eina de cohesió social".

Així, Sanz va exigir al conseller d'Educació, Ernest Maragall, que "la llei no giri cap a la dreta, ja que es tracta d'una llei de país pactada al Parlament però que ha de ser consensuada amb tota la comunitat educativa i que cal escoltar i tenir en compte les seves reivindicacions".

L'ENDEMÀ DE L'ASSEMBLEA NACIONAL

Jordi Merino, Cesc Niubó i Àngel Pagès
Membres del corrent Manifest de maig

Com a corrent "Manifest de maig" (MdM) volem fer una valoració positiva del clima que s'ha generat a l'Assemblea, pels debats i per la integració d'una part important de les nostres aportacions. S'ha reflexionat i fet autocrítica sobre la relació partit-societat i també sobre la relació govern-partit i la necessitat de millora de la política comunicativa d'ICV.

D'altra banda s'ha evidenciat una actitud autocrítica sobre la gestació del segon tripartit i el debat obert sobre l'assumpció de la cartera d'Interior dins del Govern de la Generalitat i s'ha avançat vers l'enfortiment de l'organització del partit amb una

major dedicació del president Joan Saura a les tasques pròpies de la Presidència, però també d'altres càrrecs institucionals que ocuparan llocs de responsabilitat dins de l'organització amb el compromís adquirit davant l'Assemblea de posar en primer pla la satisfacció de les demandes pròpies dels llocs que ocuparan dins de l'estructura d'ICV.

Haguéssim volgut, no obstant, que la manifestació de les discrepàncies dels delegats i de les delegades amb el camí seguit pel partit aquests darrers anys s'hagués evidenciat d'una manera més clara en la votació de l'informe de gestió, per al qual "Manifest de maig" va propugnar l'abstenció, opció que va assolir aproximadament un 10% dels vots".

MdM és part activa d'ICV i ha generat participació des de la discrepància, animant debats que podrien passar superficialment i incidint en les línies d'atenció que ens caracteritzen: radicalisme democràtic, anticapitalisme, l'acció militant, el treball a la societat, la crítica a les formulacions electoralistes, la concepció administrativa del partit, etc.

MdM ha exposat el seu posicionament partidari de definir estratègicament l'espai de l'esquerra transformadora, que no s'ha de limitar a una coalició electoral, però que tampoc cal entendre com un acord bilateral entre ICV i EUiA en sentit estricte. Pensem que l'espai de la coalició és necessari i que, més encara, es tracta de vertebrar l'espai sociopolític d'una esquerra

profundament transformadora i arrelada socialment. En aquest sentit hem volgut deixar les portes obertes a un debat de fons sobre el sentit d'una esquerra més organitzada, unida i plural de la que representa la fórmula actual de la coalició.

MdM aposta per un corrent de llarg recorregut que sigui útil per al debat intern i extern. Sense els condicionants d'aquest període assembleari, volem articular "Manifest de maig" com a referent obert a l'intercanvi d'experiències, idees i propostes d'una esquerra anticapitalista, preocupada per la radicalitat democràtica, l'acció militant, el treball en el món social i la recerca de coincidències amb altres sectors polítics, socials o culturals amb els que compartim inquietuts similars.

JOAN HERRERA

SECRETARI GENERAL D'ICV

Joan Herrera i Torres va néixer l'any 1971 a Barcelona. És llicenciat en Dret per la UB, especialitzat en temes de dret urbanístic i dret del medi ambient. Participa a Iniciativa per Catalunya Verds des del 1991. Ha estat coordinador nacional de Joves amb Iniciativa des del 1996 fins al 2000. El 2004 i el 2008 va encapçalar la llista d'ICV-EUiA al Congrés, i va ser escollit diputat en els dos casos. L'abril de 2007 va ser elegit vicepresident d'ICV. A la 9a Assemblea Nacional ha estat escollit com a nou secretari general del partit.

“CAL UNA RESPOSTA D'ESQUERRES A LA CRISI ECONÒMICA”

| Entrevista David Cid

Quina valoració fas de la 9a Assemblea Nacional d'ICV? Quins són els primers objectius que s'ha de marcar ICV després d'aquesta Assemblea?

La valoració és positiva. La 9a Assemblea ha estat una Assemblea de debat, de debats sense límits, però a la vegada hem estat capaços de sintetitzar postures complementàries i generar consensos. Ha estat una bona Assemblea des d'una perspectiva interna, s'ha fet una reflexió necessària d'allò que havíem de millorar. Alhora des d'una perspectiva externa, ICV ha enviat un missatge envers la societat, que és la necessitat que hi hagi una resposta d'esquerres davant d'una situació de crisi com la que tenim. Ara és el moment del relançament d'Iniciativa, i per fer-ho cal millorar el funcionament de l'organització, fer-la més forta i més dinàmica. En segon lloc, també tenim un repte polític. El repte és que ICV interpreti la crisi i sàpiga donar respostes reals a les necessitats de la gent. Un dels missatges que vam llançar amb més força és la necessitat d'actualitzar el pacte de Govern d'Entesa per adaptar-lo al context de crisi. Crec que aquests dos reptes són els principals, tot i que caldrà acompanyar-los de molts d'altres.

ICV ha aconseguit el compromís de revisar el pacte de Govern d'Entesa per adequar-lo a la situació de crisi. Quines han de ser les prioritats que ICV aportarà a la revisió del pacte de govern?

Les prioritats s'agrupen en 4 eixos: primer, reforçar el teixit econòmic del país. Segon, reflexionar entorn la política d'inversió pública. No podem pensar les infraestructures l'any 2008, la política energètica i el model de país, com ho hauríem fet el 1980. Tercer, la política social, dedicant més recursos per als que menys tenen. Quart, la política de mercat de treball i formació. Hem emplaçat ERC i PSC a què actualitzem el Govern des d'aquesta perspectiva, donat que estem en una crisi de llarga durada i s'hauran de multiplicar les polítiques que faci la Generalitat.

Avui tenim algunes diferències en el si del Govern, però especialment en els darrers mesos s'han centrat en el projecte de la Llei d'Educació de Catalunya. Com ens hem de posicionar davant d'aquest fet?

Amb la Llei d'Educació el que s'ha de fer és una reflexió en el marc del Govern sobre la necessitat de buscar l'acord amb la base social i electoral d'aquest Govern, la gent per la que té sentit el Govern d'esquerres. Això vol dir que una Llei d'Educació s'ha de pactar ara més que mai amb la gent que s'ha manifestat per canviar-la. És a dir amb els sindicats de professors, d'estudiants, amb les federacions de renovació pedagògica... És de sentit comú que la LEC doni els mateixos

drets i obligacions a l'escola pública i a l'escola concertada. No estem demanant una llei feta a la mesura d'ICV, sinó una llei de país que reculli els reptes que té l'educació en el futur. El que no és de rebut però, és que es vulgui pactar una llei d'un Govern d'esquerres amb l'oposició, amb la dreta, sense prèviament acordar un text amb totes les forces polítiques que donen suport a aquest Govern.

L'any 2008 ha estat l'any de la crisi econòmica i la crisi del capitalisme. Com ens hem de posicionar com a força política de l'esquerra transformadora?

La crisi del capitalisme de l'any 2008 és una oportunitat excel·lent per reivindicar els valors i la ideologia de la gent d'esquerres, ecologista i feminista. La desregulació absoluta que propugnava el neoliberalisme ha portat a una crisi molt profunda. També ens calen referents ideològics i polítics internacionals perquè la crisi és global i les respostes han de ser també a escala mundial. El problema que tenim és que a escala estatal, on tenim els principals instruments per fer front a la crisi, l'esquerra està debilitada. Aquest és un problema que hem de reconèixer, però que hem de saber combinar amb l'escenari d'oportunitat que representa aquest nou context per demostrar la coherència i la viabilitat de les nostres propostes.

“Hem fet una bona assemblea des d'una perspectiva interna, s'ha fet una reflexió necessària d'allò que havíem de millorar”.

“El Govern ha de pactar la Llei d'Educació amb la seva base social i electoral abans que amb l'oposició”.

“La desregulació absoluta que propugnava el neoliberalisme ha portat a una crisi absoluta.”

En relació a les propostes i el paper del Govern Zapatero per fer front a la crisi, creus que són una solució estructural?

El president Zapatero està fent una política de pedaços i s'ha polit el superàvit en frivolitats. Aquest any han destinat 5.900 milions d'euros en xecs de 400€, que no donen respostes a les necessitats reals de la gent. A això se li ha sumat l'eliminació de l'impost de patrimoni, i altres rebaixes fiscals. Són 20.000 milions d'euros que l'Estat deixarà d'ingressar. En el desplegament de la llei de la dependència ens gastarem quatre vegades menys que la política de xecs. O s'anuncia la pujada de les pensions mínimes i s'obliden de les no contributives, que són els sectors socials més desfavorits.

Crec que el Govern Zapatero és un govern que es mou a cop d'enquestes, més efectista que efectiu, que no està fent els deures. Les polítiques anticíclics són del passat.

Tant els ajuntaments com el Govern de la Generalitat ja tenien dificultats econòmiques, que avui s'han agreujat fruit de la crisi, per la manca d'acord en finançament. Creus que el Govern Zapatero ha actuat de manera deslleial amb Catalunya?

S'han de valorar dues coses. En primer lloc, la manca d'un acord de finançament. Crec que sí, que de moment ha actuat de manera molt deslleial perquè les seves propostes han estat insuficients i arriben molt tard. Aquesta deslleialtat ha estat denunciada pel president Montilla, però en canvi veiem com els 25 diputats del PSC a Madrid continuen sense exigir res. Cal una actitud coherent de tots els actors polítics catalans. En segon lloc, també cal recordar que la fiscalitat depèn cada vegada més dels impostos indirectes. Això és una deriva liderada pel Govern Aznar i continuada pel Govern Zapatero que també ha provocat una disminució dels ingressos de les administracions.

Properament el Tribunal Constitucional (TC) dictarà sentència sobre el recurs d'inconstitucionalitat de l'Estatut. Què s'ha de fer en cas que la sentència sigui desfavorable?

Cal dir que des d'ICV creiem que l'Estatut és plenament constitucional i creiem que la sentència serà favorable. En tot cas, crec que el full de ruta ha de ser, primer, esperar aquesta sentència. I després, en cas que fos negativa, el que cal és unitat. És més important una resposta unitària i exigent, que no pas quatre respostes descoordinades. A això caldrà afegir-hi una altra reflexió: si l'Estatut no cap a la Constitució, el problema immediat és per a Catalunya. Però el problema de fons és per a Espanya i per a la Constitució, i per al TC que quedarà deslegitimada.